

Rigsdagstidende.

1857. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 160.

Tiende Session.

41de Møde.

Tredagen den 27de Novbr.

(Fortsat.)

H. Sager: Jeg kan ikke være enig med den ærede sidste Taler i hans Betragtninger over dette Lovudkast. Jeg troer, at den Regjering, som gik forud for den constitutionelle, har navnlig i 2 Henseender meget forsømt, hvad der var overordentlig vigtigt, det ene var alle de statsoeconomiske Spørgsmaal og de Love, der vedrørte dem, og det andet var de Spørgsmaal, som netop ere omhandlede i denne Lov, nemlig Sundhedspolitivæsenet. Baade i de større og mindre Communer at sørge for Borgernes Sundhed og fjerne de Hindringer, der i saa Henseender stille sig i veien, det er vistnok en overordentlig vanskelig Opgave, det er en Opgave, som, naar den skal løses, kan give Anledning til megen tilshyneladende rigtig Kritik; men, netop fordi det er Tilfældet, saa er det vor Opgave at spørge os selv, om det ikke er paa høie Tid, at Danmarks Lovgivningsmagt alvorlig tager under Overveelse, om der ikke bør havees lovbestemte Regler for alle saadanne Tilfælde, hvor Forholdet nu er aldeles usikkert og vagt, og hvor det — det beder jeg vel lagt Mærke til — er overladt til de locale Autoriteter i de enkelte Tilfælde at tage de Forholdsregler, som de ansee for de rigtige. Noget er bestemt ved Love, Andet ved kongelige Rescripter og Noget igjen ved Cancelliskrivelser og Deedlige; det hjælpe vi os igjennem med, men man har ikke noget fast Bestemt at rette sig efter; Politimesteren kan, naar han handler,

i enkelte Tilfælde udøve en ganske overordentlig Myndighed, som det vil være meget vanskeligt at begrænde ved almindelige Bestemmelser, naar vi ikke gaae ind paa Love af denne Natur.

Forinden jeg berører enkelte af de Spørgsmaal, den ærede sidste Taler omtalte, skal jeg tillade mig at erklære, at jeg i væsentlige Punkter finder det nu foreliggende Lovudkast uheldigere end Regjeringens oprindelige Forslag. Jeg finder det saaledes ikke heldigt, naar det i § 1 er bestemt, at de 3 Medlemmer af Sundhedscommissionen for en Kjøbstad skulle vælges af Borgerrepræsentanterne; jeg erkjender fuldkommen, at naar Valgloven blev forandret, vilde der ikke være forbundet nogen Betænkelighed med en saadan Bestemmelse, men vi maae jo erindre, at det netop er de næringsdrivende Borgere, hvis hele Virksomhed snarest opfordrer Sundhedscommissionen til indgribende Forholdsregler, der sidde i og danne den afgjørende Majoritet i Communalbestyrelserne; jeg troer derimod, at det vilde være en bedre Sammensætning af Commissionen, naar den bestod af Politimesteren, Lægen, tvende af Borgerrepræsentanterne valgte Medlemmer, samt et 5te Medlem, der vælges af Commissionens øvrige Medlemmer, saaledes, at, naar 3 af disse ikke kunne foresnes om Valget, skal det foretages af Amtmanden. Jeg maa dernæst finde det uheldigt, at der af § 2 er udfudt den Bestemmelse, ifølge hvilken der paa Landet i enhver Politijurisdiction skal være en Sundhedscommission; thi, om den end fik mindre at bestille end i Kjøbstæderne, troer jeg dog, at der vil være Udfylligt, som trænger til at faae en legal Ordning. Jeg maa ligeledes ansee det for